

Egy sebesült élményeiből.

Írja: Oszeszly Kálmán.

VI.

Késő este ébredtem fel ájulásomból. Rettenetes szomjuság gyötört. Körülöttem sok-sok sebesült feküdt, akik borzasztó orditást vittek végbe. Komolyan azt hittem, hogy orosz fogságba kerültem. Hála isten, nem tartott sokáig ez az ijedelem, mert csakhamar meggyőződtem róla, hogy jó helyen vagyok, a „Hillsplatz“-on, egy — pajtában.

Jöttek a szanitéseink, megvilágították a pajtát és hozzáfogtak a munkához. Szegények, a sok síró, jajgató, orditó ember között egészen meg voltak zavarodva, nem tudták, kit részessít-senek előbb segélyben.

Mikor bekötötték a meggyomorított lábamat, jó meleg teát kaptam. Így már türethetőbb volt az állapotom. Köztözes közben elmondták a szanitések, hogy engem a tüzéreink hoztak a Hillsplatzra. Valahol az ut mentén szedték össze, majdnem rám gázoltak a sötétben. Éppen ott álltak meg a „protzni“-val, ahol én feküdtem, s várták a többieket.

Másnap reggel irtózasot dörgés, gránát-sívatás ébresztett fel. Eszeveszett lötás-futas volt abban a majorban, ahol mi sebesültek a pajtában feküdtünk. Az történt, hogy az orosz tüzérök tűz alá vették a major környékét, dacára annak, hogy a vöröskeresztves fehér zászló feltűnő helyre ki volt tűzve. Egyes épületek már lángba is borultak. Erre felszólítottak bennünket, hogy aki tud, az meneküljön. Nehányad magammal nem tudtunk még mászni sem, minket nehezebb sebesülteket tehát a szanitések szekreikre helyeztek és elváltattak velünk. Aki menni tudott, az szaladt a szekér után. Hogy maradt-e még néhány orosz sebesült az égő majorban, azt már igazán nem tudom.

Egy-egy szekéren tizen-tizenketten is szorongtunk; össze voltunk keverve, volt ott magyar, német, orosz, minden fegyvernemből. Rettenetes rázott bennünket a szekér a rozsz uton, majdnem a lelkünk kiszakadt, de azért egyre biztattuk az öreg fuvarost, hogy csak hajtson, amennyire tud. Útközben vissza-vissza néztünk s mindig nagyobb és nagyobb kiterjedésben láttuk égni az elhagyott gazdasági épületeket.

Dél felé aztán az országuton találkoztunk a szanitéz-colonéval s átraktak bennünket a sebesültzástól kocsikra, a fuvarosok pedig visszamentek a major irányába a nem súlyos sebesültekért.

Két nap és két éjjel utaztunk végig ezekben a kocsikban az orosz síkságon. Ez már kellemesebb utazás volt. Közben többször megálltunk olyan helyeken, ahol üdítő állomások

voltak, itt meleg teát, másutt kávét, csokoládét, cigarettát stb. kaptunk. Leginkább a cigarettáért kapkodtunk, mert azt nélkülöztük leginkább a harcúterem.

Harmadnap Janow nevű városkába értünk. Természetesen, vásárolnunk egy fillér árát sem lehet, mert még gyufát sem tudtunk a boltokban kapni. Az a rengeteg katonaság, ami a városon keresztül vonult, már mindent felelt. Egy iskola-épületben szállásoltak el bennünket. Itt már éreztük a Vöröskereszt-Egylet megható szeretetét, gondosságát. Sok-sok önkéntes apolóno, szebbnél-szebb leánykák, forgolódtak körülöttünk s elhalmoztak bennünket minden jóval.

Innen már könnyű volt eljutni a következő állomásra, Liskoig. Tábori vasuton mentünk, mintegy 35 kilométeres uton. Ezt a hosszú vonalat már mind a mi vasúteredeink katonái készítették. A harctérre eleséget és municiót szállítottak rajta, visszafelé pedig mindig sebesülteket.

Mikor Liskoba megérkeztünk, már várt ránk egy német kórház-vonat. Itt átvettek bennünket a német szanitések és bevagonirozták az egész sebesült társaságot. A muszkák külön kocsiban kaptak helyet. Megható szépen, jólküen bántak velünk ezek az öreg, 50—60 éves német szanitések, csodálatos türelemmel emelték a sebesülteket egyik hordágyról a másikra s rakták be a vagonokba. Tisztán olyan csöndben tettek ezt, mintha legalább is mindnyájan halottak lettünk volna.

A német kórházvonalat mesés kényeltem nyugtatt. Kínzó volt a felszerelése. Az egész vonat 50—60 személykocsiból állott s minden kocsiiban nyolc sebesültnek volt helye. Minden egyes ember külön hordágyon feküdt s ezek rugókra voltak szerelve olyképpen, hogy az ágyak szabadon csüngtek és pedig fent négy és lent négy. A felül levő ágyakból, az ablakon át, gyönyörű kilátás nyílt a vidékre, amely körülmény 5—6 napi folytonos utazásnál nem is olyan mellékes dolog.

Krakóban az oroszokat letették a vonatról és minket tovább vittek Troppaubá, onnan pedig Jägerndorfbá. Ez volt végcélja az utunknak. Lehetetlen azt leírni, hogy amíg ideig eljutottunk, mennyi mindennel etettek, itattak bennünket az egyes állomásokon. Sohasem fogom elfelejteni ezeket a jeleneteket. Mikor mi, magyar fiúk megszóltunk és a peronnokon szolgálatot teljesítő vöröskeresztves leánykák megtudták, hogy magyarok vagyunk, alig győztük elszedni tőlük a sok elemózsiát.

— Eljen, eijen a magyar! — kiáltották lelkesülten, de ennél többet egy kukkolt sem tudtak megtanulni magyarul. Ezt hallottuk mindenütt.

De ez is elég volt nekünk arra, hogy könyvet csaljon a szemünkbe. Hát végre megismerték a magyart, végre szeretnek minket! . . .

(Folytatom)

Esetek.

— Epizódok a népfelkelők sorozásáról. —

Nagykanizsán most sorozzák a 24—36 éves népfelkelőket, vagy mint Kanizsán a sorozáson hallottam: a népfelkelőket.

Ez a sorozás igazolta, amit már réges-régen tudunk, hogy Magyarországnál nincs szebb ország a világon. Ennek a legjobb a levegője, legédesebb a víze, legpuhább a kenyeré, meg legzöldebb a füve. Itt meggyógyul még a halálos beteg is. Mert aki még ezelőtt öt hat esztendővel még untauglich volt, az most úgy bevált, mint a pinty.

Itt van az alsólendvai példa. A sorolá kéreült népfelkelők közül alig jött vissza néhány pántlika nélkül. Az egykor gyöngye gyerekek — dacára a Szarvas-kávéházban végigszenvedett murit követő általános katzenjammernek — pirospozsgásan álltak a mérték alá, a tüdőbajosok nem köhögtek, sőt még a görbehátuak is gyertyaszál egyenesek voltak.

Notabene, a muri! . . . A kanizsai Szarvas-kávéház régen látott olyan igazi jó kedvet és annyi igazi jó torkot egycsomóban, mint kedd estétől szerda reggelig, mikor a lendvaiak mulattak. Mennél jobban közeledett a sorozás ideje, annál jobb kedvünk volt. Főgyező urunk meg is intend bennünket, mikor már igen hangosak voltunk, hogy:

— Gyerekek, ne bomoljatok, mert bizony isten nem váltok be! . . .

Sok humoros epizód történt a sorozáson is. Mutatóba ime néhány:

Az orvos megkérdi a sorozottat:

— Miért volt alkalmatlan a rendes sorozáson?

— Általános testi gyengeség miatt!

— No, azota megerősödött. Tauglich!

Persze, akadt néhány műbeteg is. Az egyik például panaszkodik, hogy gyomorfájása van. Az orvos részvételes arcot csinál és azt mondja komolyan:

— Igazán fáj a gyomra? Szegény ember, magának akkor több mozgás kell. No, majd odakinn lesz alkalma. Alkalmas!

Egy másik szörnyen idegesnek mondja magát. Az orvos vigasztalja:

— Többet lesz szabad levegő. Szabadban ajszik. Attól elmúlik az idegesség. Alkalmas!

A harmadik rosszul lát az egyik szemével. Annak azt mondják:

— Oh, maga egy szemmel is jobban fog lőni, mint a muszkák kettővel. Tauglich!

A negyedik nagyon hall. Az orvos erre is tud megnyugtatót:

— Mi a katonaságnál hangosan beszélünk. Alkalmas!

Roham! Hurrá! Előre!

— Egy tartalékos tiszt leveleiből. —

Azzal kezdem, hogy hogyan kezdődött a dolog. Először biztosító szolgálatot teljesítettünk. Ez elég unalmas volt. Egy nagy, legalább is két négyzetméter területű sátorban laktam egyedül. Ágyam a föld, íróasztalom a térképtartó, szekrényem a hátizsakom, bal fülem a takaró és messzelátóm tokja a párnám. Szólgám nagyon ügyes legény: kényeremet, kétszersültemet rendszeren ő eszi meg. A 25 cigarettámat, amit naponta kapok, szintén ő vágja zsebre, ezzel a kifogással:

— Azt hittem, a hadnagy urnak ugy sem kell!

Augusztus 14-én voltam először tűzben. Kora reggel mentünk az ellenség ellen. Szakaszom az élen haladt. A szürke ködben alig láttam valamit. Egyszerre hangzik egy lövés, azután jön a többi. Viszonoztuk a tüzet és visszakergettük az ellenséget. Egészen nyugodtak maradtunk, mikor a golyók körülöttünk fityűltek. Egy erdő közepében találtuk magunkat, az ellenségéből alig láttunk valamit, csak a golyók fityűlését hallottuk. Ugy hallatszott, mint a méhek zümmögése, de sokkal erősebben. De megnyugtató érzés, ha a koncertbe saját tüzéréségünk is beleszó egy pár srappellel.

Ez azonban csak előrsi harc volt. Másnap szünet. Augusztus 16-án tovább mentünk és egy meredek domboldalon foglaltunk állást. 17-én

reggel hangos dörgést, majd különös zugó süvítést hallottunk, aztán robbanást és a levegőben füst-felhőt. Ellenséges srappel volt. Tőlünk messze robbant föl. Egymásra nézünk és a földön fekvő, közelebb húzódtunk egymáshoz. Új lövés, már közelebb. Azután egyik srappel a másik után röpült fejünk fölött. Senki sem sebesült meg. Délfelé elhallgatnak. Este újra kezdik. Ágyuink buzgón válaszolnak. 18-án reggel fedezetet ástunk, aztán belemásztunk. Megkezdődik a harc. Egy hadnagy elesik és két közlegény megsebesül. Déliben pihenés, aztán megkezdődik a tüzelés, tart sötét estig és másnap újra. Már egészen megszoktuk. Már nagyon jó meg tudjuk különböztetni az ágyuk hangjait. Tudjuk, hogy ez a mi srappelünk volt. Srappelleinket örömmel üdvözöljük:

— Csak üssetek agyon többet belőlük!

Ha az ágyudörgés elnémult, kimászunk földzetütkből. Alig kezd azonban újra az ellenség a lövést, minden ember bemászik a lyukban fejevel lefelé. Egy másodpercnél hamarabb el-tűnünk. A látvány egy kissé komikus. Egy állva riardt baka káromkodik:

— Ne bolondozz, átkozott dög! Éppen az ember fejét akarod leszakítani?

Három borzasztó idegtető nap volt. De jött még rosszabb is. Kellemetlen mulatság három napig ágyútüzben állani, de tréningnek jó.

Evés után mindig pompásan aludtam, de földühödtem, mikor fejem fölött srappel zugott és álmamból fölriasztott. Augusztus 20-án, hajnali 3 órakor kivonultunk fedezetütkből. Általános

előnyomulás, ágyu- és puskatűz. Egy hegy mögött feksznük és látjuk, ami a srappellek és gránátok röpülnek. Előnyomulunk: először az egész zászlóalj zárt sorokban, azután szakaszom tűz-vonalba küldik. Rajvonalba megyek szakaszom-mal a meredek hegyoldalra. Fejünk fölött srappellek röpülnek. A hegytetőre érve megkezdjük a tüze-lést. Az ellenség két-háromszáz lepésnyire áll előttünk. Most már minden mindegy. Vezénylök:

— Tüzet süntess! Rohamra! Hurrá! Előre!

Megrohanjuk az ellenségés hadállást. Én a browningomból lövök. A szerbek menekülnek, hullanak, mint a szilva a szében. Ránk lőnek, fegyverükkel felénk csapkodnak, nem érezzük. Rohamra! Hurrá! Már a második magaslat is elfoglalt. Harmadik roham! Elértük a csucst, ott állunk a 817 méternyi magaslaton. A szerbek menekülnek. Futás közben mindent eldobnak: fegyvert, szerelkeket, sapkát. Egy gépfegyverosz-tályt foglaltunk.

Az ellenséget leöltük, két gépfegyver fekszik előttünk. Mindenütt szerb hullák. A szerbek megkiserlik elvesztett állásaikat visszahódítani. A támadókat visszavertük. Amikor 14-én az első halottat eltemettük, meg voltunk rémülve, sirtunk. És most? Itt fekszenek a szerbek és a mieink egymás hegyén-hátán. A sebesültek csodásan türik fájdalmaikat. Másnap reggel megynünk tovább. Közvetlen közelünkben megdörögnek ágyuink. A föld reszdek dörgésütkől. Szinte keressük a helyet, ahol srappelleink fölrobbantak. Szeretnénk őket megismogtatni, cirógatni. Megint elesik egy hadnagy. Gépfegyverünk oldalba kap egy szerb

Az ötödik műbeteg még a mérték alatt áll, mikor már elkezd panaszkodni:

— Nekem szívuroklobom van.

Az orvos megvizsgálja. Meghallgatja a szívverést és megkérdezi a sorozottat:

— Ki az orvosa?

— Dr. X. Y.

— Ugy? Nos, mondja meg neki, hogy gratulálók a kezeléséhez. És maga is legyen hálás. Mert tökéletesen kigyógyította. Magának most nincs baja. Tauglich!

Egyik népfelkelő, mikor leszáll a mértékről, bicegve közelít az orvoshoz. Az orvos azonnal átlat a szitán, hogy itt nincs baj. A műbeteget besorozzák. Az azonban indignálódva szól:

— Kérem, a ballábam rövidebb.

Az orvos ráreplikáz:

— Nem tesz semmit, a jobb lába annyival hosszabb...

A következő műbeteg már óvatosabb volt. Negyven betegséget is bemozdított. Csak úgy öntötte a sok „tiszt“-t. Az orvos megvizsgálta és sajnálkozó hangon mondta:

— Igaza van, maga nagyon beteg. Szegény ember, magának jótétemény lesz a halál. Tauglich!

És így tovább. Lehetetlenség leírni, mennyi józú, humoros epizód fűződik a lendvaiak sorozásához. Legjobban azonban egy hosszafalú legényt mosolyogtam meg. Alig ütötte meg a mértéket, olyan kicsi, s mint egy cséphadaró olyan vékony. Mikor kimondták rá, hogy „alkalmas,” végtelen önértéssel ezekkel a szavakkal fordult ki a teremből:

— No, most igazán van reszketni valója a muszkának!...

A háboru.

— A hét krónikája. —

Szerbiában, a szerbek ellen vívott hadjáratban a mult héten fordulat állott be. Az osztrák-magyar csapatok offenzívája Valjevón túl megakadt. A Valjevótól és a Drínától délkeletre indított támadó harcban a monarchiának hetek óta harcoló, fáradt, kimerült csapatai tulerőben levő pihent, keményen ellentálló ellenségre találtak s ennek következtében fel kellett adni az offenzívát és a nagy veszteségek mellett is szívós harcokat vívó csapatainknak messzebbre kellett visszavonulniok. Ennek következtében kénytelenek voltunk Belgrádot is kiüríteni. Hír szerint a szerbek Görögországon át nagyobb francia segítséget kapott s ez a körülmény kényszerítette

rajvonalat és végigsöpri. Egyetlen egy sem maradt meg közülök. Megint megyünk tovább, Mindenütt visszaverjük az ellenséget.

Reggel keserves hideg és sűrű köd. Innen-onnan a szürke párából rozsdavörös foltok csillognak; fölguyított falvak. A tűz körül katonák ülnék köpenyeikbe burkolódzva. Ismét reggel van, augusztus 22. Hangulatunk jó, csaknem elfelejtettük, hogy öt nap óta a halál torkában vagyunk. Szeretnénk megint előre menni, a szerbeket széttaposni.

Hej, a roham! Micsoda különös érzés ez! Ezt nem tudom elmondani. Fekszel a rajvonalban, hallod a srappell ropogását, a golyók sivi-tását. Össze kell szedned minden akaraterődet, minden nyugalmat. Kiadom a parancsot: „Tűzet szüntess! Roham! Hurrá!” Az ember mindent elfelejt. Előre rohanok, mintha szárnyaim volnának. Már ott vagyok az ellenség között. Akit golyóm talál, az elesik. Ordítanak. Nincs érzésem, mint valami kimondhatatlan boldogító, kéjes izgalom, hogy sikerült az ellenséget állásából kiűzni. Az erő, az önbizalom érzése a legnagyobb hatalommal ébred föl bennünk. Az ellenség ellenáll, de abban a pillanatban, amidőn a megvert, futó ellenséget magad előtt látod, elfelejtetted a nehéz harcot, a halálfélelmet, amely körülvesz, csak a győzelemre gondolsz és ismét előre rohansz. Mily boldog vagyok, hogy ezt éreztem. Három rohamot vívtunk eredményel. Az utolsó roham után a diadalordítást sohasem fogom elfelejteni. Az örömet, amit ekkor éreztem, lehetetlen leírni. Elfoglatuk az ellenség legmagasabb állását...

csapatainkat a visszavonulásra. Balkáni haderők most újból rendezkedik, hogy újabb offenzívába lépve, az eddiginél is vehemensebben harcoljon a szerbek ellen.

Az orosz harctérről ellenben igen örvendetes, sőt egyenesen szenzációs hír érkezett. A nagy orosz harcvonal két helyen is át van törve s az orosz hadsereg három részre van szakítva. Az első áttörés Lodznán történt s azt az orosz sereget, melyet a németek Tomasov irányába nyomtak vissza, a bekerítés veszedelme fenyegeti. De ugyanez a veszedelem fenyegeti azt az orosz sereget is, melyet Pietrkóvnál vertek meg az osztrák-magyar csapatok. Az áttört orosz front harmadik szakasza a galíciai orosz hadsereg. Erről az a jelentés érkezett, hogy Nyugat-Galiciában üldözzük a megvert orosz sereget s immár Dukla ismét birtokunkban van. Az összes jelek azt mutatják, hogy az oroszok kénytelenek voltak lemondani Krakó ostromáról. A tegnapi hivatalos táviratok arról adnak hírt, hogy az oroszokat Orosz-Lengyelországban döntően megvertük, úgy hogy az egész lengyel fronton visszavonulásra kényszerítettük és most üldözzük az ellenséget, akik rendkívül sok foglyot és hadiszert vesztettek. E döntés gyümölcsei ezidőszertint még át nem tekinthetők.

A Kárpátokból már majdnem teljesen kivonultak és Bukovinából is kezdenek kivonulni az oroszok, amit úgy lehet magyarázni, hogy az oroszoknak már nincs akkora hadseregük, hogy minden harctéren számbeli túlsúlyban lehetnének. Egyik csapatunk a Kárpátokon át már Jaszlónál üldözi az oroszokat. Magyar területen már csak Bereg megyében áll nagyobb számú orosz csapat, de minden intézkedés megtörtént, hogy előnyomulásukat ne folytathassák.

A nyugati harctéren a szövetséget franciá-angol csapatok ismétellen előretörést kíséreltek meg Nieuporton át, de a németek visszaverték őket. Német cirkálók a minap megjelentek az angol partok előtt s bombázták Heitbepool és Scarborough kikötőket. A fiotta megjelenése nagy konsternációt okozott a kikötőkben.

Ujabbán Albánia is megüzente a háborút Szerbiának. Esszad pasa 25.000 albánnal betört Szerbiába s véres harcokat vív a szerbekkel.

Mindig többen...

Mindig-mindig többen vannak,
Kik valakit visszavárnak
S mindig-mindig számosabban,
Aki gyászruhában járnak.

Bárha sorsunk a harctéren
Nap-nap után jobbra fordul,
Mindig-mindig kevesebbnek
Jut ki része a mosolybul.

Mindig több-több sóhaj szárnyal
Vadidegen messzi földre
S nap-nap után több reménység
Nyíló rózsabokra tör le.

Hazán kívül magas halmok
Szaporodnak rendre-rendre,
Nem öntözi anyák könnye,
Csak a felhők permetegje.

Pusztulnak a vígan élők,
Hej, de nem a szomorúak...
S ezt a bus metamorfózist,
Ezt nevezik háborúnak!...

Nagy Lajos.

A hadjáratban elesettek özvegyeinek és árváinak javára vásároljunk hadisegély-bélyegeket!

HIREK.

Itthagyjuk az íróasztalt

és letesszük a szerszámot. Annyi millió testvérünkkel, barátunkkal együtt katonák vagyunk immár mi is — untauglichok.

Az íróasztal mellé új ember ül le s a rézvinkelt, amelyből a Híradó három hasábjába összetömörül egymás mellé, majd fölveszi egy másik kéz. Ez is, az is — reméljük — jobban folytatja majd a munkát, mint ahogy mi csináltuk.

A világ nem dől össze, hogy mi elme-gyünk, s a lap, amelynek megszületését szombat esténként nyolc év óta annyiszor vártuk fáradtan és izgatottan a félelmetesen bűgő nyomógép előtt, a lap megjelenik ezután is. A munkánk nem vészett kárba.

Reggelenkint a szerkesztőségi postát más veszi át Kálmántól, a fúrge tanonctól, Grassanovits főjegyző urat más ostromolja a városi hírekért, Patkó járásörmester urhoz is más kopogtat be minden héten, más járja sorra a gyűléseket és a mulatságokat, más szapulja a várost a rossz közvilágításért, a nappali utcaseprésért, mást szid a közön-ség, ha üres az újság és más szidja a közön-séget, ha nem produkál szenzációt.

Mert mi elme-gyünk, s az értelem, ami e szimpla szó mögött rejtőzködik, leírhatatlan rezonanciákat rezget föl belőlünk. Egy héttel, öt nappal ezelőtt még nyugodtan éltünk a családuknak, a szép, mosolygó arcu gyermekeinknek és a hivatásunknak s most nekime-gyünk a bizonytalanságnak. Egy héttel, öt nappal ezelőtt még untauglichok voltunk, kiközösítve a férfi erendő ősi, és legszebb jogából a léthez: hogy izmai erejével, teste, agya legjava képességeivel oltalmazza övét, vérei boldogságát, életét a rájuk zúduló veszedelmek ellen. Ma fegyvert ad kezünkbe a haza s könyfakasztóan nagy bizalommal küld el bennünket, hogy verekedjünk, szenvedjünk nélkülözünk s ha kell: meghaljunk azokért, akik itthonmaradtak s azokért, akik elkövetkeznek majd: az utódainkért.

A haza elküld bennünket, a fegyvereinkre bizza a sorsát s elvárja tőlünk, hogy megvédelmesszük, megőrizzük. Mi éhezni és fájni fogunk. Szendvünk majd a havas rónákon, vagy a könyörtelen hegyek között s talán vissza sem jövünk többé. De a kis gyermekeinkre nem fog lándzsát a vad kozák, az asszonyainkat és testvéreinket nem szennyezi be mocskos vágyával...

Elme-gyünk mi is, untauglichok, mert izent értünk a haza, amelynek szüksége van ránk. Isten velünk!

— **Halálozás.** Purics Lukács beliczái plebánus a mult szerdán 33 éves korában a gráci kórházban meghalt. Purics még augusztusban bevonult pozsonyi ezredéhez, mint tábóri lelkész, de ott megbetegedett s a gráci kórházba került, ahol mult szerdán operáció közben meghalt.

— **Megyegyűlés.** Hétfőn tartotta Zalavár-megye törvényhatósági bizottsága negyedévi rendes közgyűlését. A gyűlés meglehetősen látogatott volt. A legtöbb figyelmet érdemlő pontja a tárgysorozatnak: Zalamegye helytelenül megállapított maximális gabona- és liszt-árainak ügye volt, amely ügyben a kormányhoz írt fel a megye. (Ezzel az ügygel különben lapunk más helyén is foglalkozunk.) A bevonult jegyzők hazabocsátása tárgyában szintén felír a kormányhoz a megye. A novai főszozolgabírói állásra 106 szavazattal Farkas Kálmán novai tb. főszozolgabíró választották meg, az ekként megüresedett

szolgabírói állásra pedig Kovács Károly közgyakornok lett megválasztva. A lejárt mandátumú közigazgatási bizottsági tagokat újból megválasztották. Végül kimondotta a közgyűlés, hogy a nagykanizsa-alsólendvai vasút építéséhez adandó megyei hozzájárulás kilométerenként nem 2000, hanem 3000 korona s a maximum 150.000 kor. lesz.

— Iskolásfiúk a katonák karácsonyára. Szirmai Miksa, Zalavármegye tanfelügyelője a megye összes iskolájához felhívást intézett, hogy a tanuló-ifjúság körében gyűjtsenek a hadbavonult katonáink karácsonyára. A felhívás következtében az alsólendvai iskolákban is gyűjtöttek. Az adakozó diákok mindegyike díszes emléklapot kapott, melyen Kirchner altábornagynak, az orsz. hadsegélyző bizottság elnökének aláírásával van elismerve minden adomány.

— Sebesültek érkeztek. Csütörtökön reggel egy sebesült-transzport érkezett tartalék-kórházunkba Nagykanizsáról. A 26 főből álló sebesült-csapat a tartalékkórházban nyert elhelyezést, ahol most 73 sebesültet ápolnak.

— Kitétetett hírlapiról. Külön büszkeségünk, hogy a magyar újságírói kar tagjai mily szép számmal és mennyi hősiességgel vesznek részt a nemzet szebő jövődjéért folytatott küzdelemben. Az újságírói kart nagy megiszteltetés érte most legmagasabb helyről. Hős kolégánkat, Mester Sándor fővárosi hírlapiról, néhai dr. Messer Samu belatinci körorvos fiát, Öfelsége királyi elismerésével és a Signum laudis keresztel tüntette ki vitéségeért. Mester a nagykanizsai 20. honvéd népfelkelő gyalogezred hadnagya s így a hős zalai népfelkelők élen viszi véghez gyönyörű haditetteit.

— Az alsólendvai népfelkelők sora-zása. Szerdán délelőtt sorozták Nagykanizsán az alsólendvai 24—30 éves népfelkelőket. A lendvai „untauglich”-ok kitűnő anyagnak bizonyultak, amennyiben a sor alá kerültek közül aránylag kevesen jöttek vissza pántlika nélkül. Ismerőseink közül a következők voltak be: Grassanovits Ottó főjegyző, Szilágyi Dezső t. b. főbíró, Engel Lajos útkár, dr. Nábráczky Hájós Béla ügyvéd, dr. Tamás István ügyvédjelölt, Baranyai Kálmán könyvelő, Sándor Béla pénztáros, Stausz József könyvelő, Wortman Armin kereskedő, Németh Sándor írnok, Németh Ernő borbély, Oszeszly M. Victor szerkesztő, Weisz Hugó kereskedő, Ladler István írnok, Schwarz Ödön kereskedő, Szporni Sándor gazdatiszt, Teichmann Henrik kántor, Hartmann Ferenc tanító, Strausz Adolf gazdatiszt, Schrantz Elek kereskedő, Singer Izso kereskedő, Kardos János főpincér, Perkó Vendel hentes, Bartos Mór kereskedő, Pandur Lajos festő, Bízzer István főpincér, Illés Gyula írnok, Horváth István írnok, Tóth József kovács, Rudas Sándor cipész, Alaszics István írnok, Dervarics György keresk. segéd, Antauer Lajos tanító, és még számosan.

— 260.000 orosz fogoly. Nem tudni, milyen forrásból, tegnapelőtt az a hír terjedt el meggyeszte, hogy Lengyelországban 260.000 oroszot fogtak el a diadalmas szövetséges csapatok. A nagy győzelem híre után ez a föltevés nem is volt olyan túl valószínűtlen, mert amilyen nagyban szokott dolgozni a mi Hindenburg tábornokunk, nem látszott lehetetlennek, hogy ilyen hatalmas fogást csináltak odafönt. A hír megerősítése azonban hivatalos formában nem érkezett meg s így ez a nagy örömmünk indokolatlan volt. Ez természetesen nem von le semmit a lengyelországi nagy diadal értékéből és világtörténelmi jelentőségéből. Ha 260.000 oroszot nem is, de bizonyára tengersokat ejtettünk foglyul ismét s a közeljövő bizonyára beváltja a legveresebb álmokat is, amiket oroszországi hadműveleteink sikeréhez fűztünk.

— Az elesett legénység nyugdíja. Többen kérdezősködtek már szerkesztőségünknel, hogy a legénység létszámhoz tartozó elesettek özvegyei és árvai milyen állami ellátásra tarthatnak igényt, illetékes helyről erre vonatkozólag ezt közlik velünk: Örmester özvegyének 300 K, szakaszvezető özvegyének 144 kor., tizedes öz-

vegyének 120 kor. és közfegyény özvegyének 72 korona évi nyugdíj jár. Azok azonban, akiknek férjük nyit útközben esett el a harctéren, még ötven százalék pótdíjat kapnak. Minden törvényes gyermek után bármely legénység rangfokozatban évenként még 48 korona neveltetési díj is jár. Az nem határoz, hogy kinek mennyi volt a katonai szolgálati ideje.

— Nem lesz ünnep a harctereken. A pápa magasztos akcióit indított a hadban álló birodalmaknál a karácsony méltó megünneplésére. Azt indítványozta, hogy karácsonykor, a béke és szeretet ünnepén, két napra hallgasson el a harctereken az ágyuk bömbölése, a fegyverek csattogása, némuljon el a halálhőrgés, két napra szünjön meg a csataterék elképzelhetetlen kinszenvedése. Németország, Magyarország, Törökország és Ausztria elfogadták az indítványt, de Oroszország és a „művelt” Franciaország kereken elutasították a pápa ajánlatát. Így a csatateréken karácsony magasztos ünnepén ágyuk rémes tüze fogja elhomályosítani a napkeleti királyok hívó csillagának ragyogását s patakokban ömlő vérözön fogja tanusítani, hogy a Megváltó tanításainak megértésére még ma sem értett meg az emberiség.

— Velőssy Ödön a zalaegerszegi fogházban. Velőssy Ödön nevére jól emlékszik meg minden újságolvasó a hírhedt Velőssy-Bravoura kémkedési perből. Velőssy Ödönt, aki kémzolgálatokat teljesített az orosz hadvezetés részére, mult évben vonta felelősségre büntető el igazságszolgáltatás s öt évi államfogházal sújtotta. Az érdekes pör nagy hullámokat vert Európa-szerte s a középpontjában álló vádlottak felé fordult az egész világrész olvasóinak érdeklődése. Azóta azonban olyan dolgok történtek, amelyek teljesen háttérbe szorították őket s a hazaáruló Velőssy és az agyafurt Bravoura Miklós alakjával senkinek foglalkozott többé. Velőssyt most a legnagyobb eszbenben a zalaegerszegi ügyészség fogházába szállították, ahol büntetését ki kell töltenie.

— Legszebb karácsonyi ajándék. Gyönyörű kivitelű, művészi munkájú fémpaklett jelent meg a közeli karácsony alkalmából a világháború és hős katonáink emlékére. Az emlékpakletten, amely plüschre szerelve bronz- vagy ezüst színben kapható, dícsőregezen uralkodó királyunk és a német császár hű portréi láthatók hadilobogók, fegyverek, csákok és babérok között. Egy szétterjesztett szárnyú turulmadár, karmai között kardot tartva cikkázó villámokkal árasztja el a velünk harcban álló hős ellenséges hatalom címereit. A paklett közepén szépen cizellált mezőben ez a felírás: „1914. Viribus Unitis”, amely így királyunk fenkölt jelmondatával szóban is kifejezésre juttatja a paklett színbőlumát. Az emlékpaklett, amely asztalra állítható, vagy falra akasztható, 24 cm. széles, 28 cm. hosszú, igazán értékes dísz tárgy és a legszebb karácsonyi ajándék. Ára 7 korona és megrendelhető — a pénz beküldése ellenében vagy utánvétellel, ingyenes csomagolással, bérmentelenül, az egyedül jogosított gyártóknál: Höcker H. és Társa, műszaki kereskedelmi vállalat, Budapest IX., Üllői-út 29. Ugyanilyen kivitelű paklett kisebb méretben és amelyen a turulmadár helyett a hét ellenséges hatalom címere egy ágyuval, egy tenger alatt járó torpedóval és egy léghajóval van körülveve, szép vörös vagy fekete fára szerelve 3 koronáért, plüschre szerelve 5 koronáért kapható fenti cégnél.

— Külön-külön szállítólevél a csomagokhoz. A szombathelyi m. kir. posta- és távirádihivatal vezető főnöke figyelmezteti a közönséget, hogy a f. hó 18. és 25-ike között minden egyes feladás végett postára adandó csomaghoz külön-külön szállítólevelet kell csatolni.

— Iparosok figyelmebe. A nagykanizsai 48. gyalogezred pótzászlóaljának rövid időn belül nagyobb mennyiségű cipőre (bakancsra), hátizsákra, kenyérszákra, meleg kezttyükre, csukló- és lábszárvédőkre és karmantyukra lesz szüksége. A cipők nyers vagy fekete bőrből, a csuklóvédők és karmantyuk gyapjubéllel ellátott könnyű szövettel készítenődök. A katonai állomás parancsnokság felhívja a kiegészítő ke-

rületben levő összes iparosokat, hogy a szükséglet gyors kielégítésére a szállításban vegyenek részt. A fent megjelölt áruk a 48. gyalogezred pótzászlóaljának (Nagykanizsa, Frigyes főherceg laktanya) szállítandók, mely azokat kézpénz fizetés mellett veszi át.

— A telekkönyv áthelyezése a járásbírószághoz. Az új esztendővel életbelép Magyarországon az új polgári perrendtartás, melynek egyik reformáló intézkedése az, hogy ezentul nemcsak a járásbírósi, hanem a törvényszéki székhelyeken is a járásbírószághoz fog tartozni a telekkönyvi hatóság. A hivatalos lap nap-nap után közli a törvényszéki telekkönyvi hatóságoknak az ugyanott székelő járásbírószághoz való áthelyezést.

— Vásár. Alsólendván a legközelebbi (karácsonyheti vásár) csütörtökön, f. hó 24-én lesz megtartva.

— Katona-takarók, pokrócok, tricotárúk, gyapju (teveszőr) mellények, lábszár-, térd- és érmelegítők, hősapkák, kezttyük, harisnyák, hasmelegítők olcsóbb és finomabb kivitelben a Wortman divatruházban.

— Megölte az öccsét. A zalamegyei Gyűlévész községben özv. Németh Istvánné 11 éves Jenő nevű fia az idő alatt, amíg édesanyja hazulról távol volt, süketnema nővérel összeveszett, megverte s konyhakéssel egyik szobából a másikba lödötte. A szerencsétlen leány kimenekült az udvarra, ahol 24 éves bátyja, József is tartózkodott. Németh József pártját fogta a leánynak s 11 éves öccsét leszidta. A fiu erre a bátyjára rohant és meg akarta szurni. Németh József hirtelen egy baltát ragadott fel a földről és azzal öccsét háromszor fejbesujtatta. Németh Jenő ott a helyszínen kiszenvedett. A csendőrök a testvérgyilkost letartóztatták és a nagykanizsai kir. törvényszék fogházába kísérték.

— Az Est és a háború. Az újság hírszolgálatát a háború állítja a legnehezebb, a legfarszúbb és legköltösegebb feladatok elé. Százszorosan nehez a feladat, amikor a magunk háborúját vívjuk, amikor a mi tüzhelyünk nyugalmáért harcolnak a katonáink. Hisszük, hogy minden újságolvasó megtanulta már és tudja, hogy a hírszolgálat pontossága és gyorsasága előtt más, nagy érdekekre kell tekintettel lennünk, mert amikor a hadseregünk harcol és verak mindnyajunkert, mi fáradsunk és mekkülőzünk velük együtt, de a nagy cél érdekében a mi munkánk is beilleszkedik a haditervebe és a katonai szempontokhoz simul. Az Est munkatársai, akik a magyar iradalm és a ságrias legelőkelőbb képviselői, ott vannak minden harctéren s a táborokból küldik lelkiismeretes, hű tudósításait és ismertető, szines cikkeiket, úgy, ahogyan ok maguk tapasztalják. S boldogan látjuk, hogy nemcsak ithoni közönségünk, hanem a velünk szövetséges és barátságos viszonyban levő külföld sajtója is a legnagyobb elismeréssel sorozza Az Estet a világ első hírlapjai közé. Hogy pedig még szorosabb legyen a kapcsolat Az Est és a hadsereg között, a háború kitörése óta ezerszámra küldi ennek az újságnak a kiadója Az Estet a tábori postákon és a kórházakba, s örömmel gondolunk arra, hogy a hónapok óta messi harcoló, vagy idegen kórházakban gyógyuló katonáink naponta hallhatják a mi szavunkat, a hazai hangot. Az Est kiadóhivatala Budapestben, VII., Erzsébet-körút 20. szám alatt van.

— A külföldre szóló leveleket nyitva kell feladni. A kereskedelmiügyi miniszter újból felhívja a közönség figyelmét arra, hogy a külföldre (Ausztria és Bosznia-Hercegovina kivételével) szóló közönséges és ajánlott leveleket a katonai ellenőrzés megejthetése végett nyitva kell postára adni.

— A „NYUGAT.” Ignatus, Ady Endre és Fenyő Miksa szerkesztésében megjelenő szépirodalmi folyóirat f. hó 16-ai (23-iki) száma a következő igen érdekes tartalommal jelent meg: Möriz Zsigmond: Az asztalos (elbeszélés). Lendvai István: Elm-Én imája a Naphoz (Vers). Ignatus: Revizió és revizionizmus. Kaffka Margit: Záporos, folytonos levél (vers). Schöpflin Aladár: Irodalom. Kertész István: Vártán (vers). Szabó Dezső: A fordított kukker. Lengyel Menyhért: Egyszerű gondolatok. Harry Russel-Dorsan: Harctéri levelek. Felvinczi Takács Zoltán: Turanizmus. Ady Endre: Levelek Madama Prétréire-műz, Ohajtozom a magasságra. A csodák jönnek, A mesebeli János, Nagy fordulására lelkelemk (Versek). Tábori posta: Bakonoták. — És a tartalommal „Figyelő” rovat.

A „Nyugat,” amely minden hó 1-én és 16-án jelenik meg, egy évre 24 K, félévire 12 kor., egyes szám 1 K 20 fill. Főmunkatársak: Ambros Zoltán, Babits Mihály, Elek Artur, Halász Imre, Kaffka Margit, Laczkó Géza, Möriz Zsigmond, Osvát Ernő és Schöpflin Aladár. A „Nyugat”-ból mutatványzatot díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, IX., Lónyay-út 18.

— A felgyógyult sebesültek szabad-ságolását beszűntették. A honvédelmi miniszter ma értesítette a várost, hogy mindazon legény-

A legjobbnak elismert HELIOPHOR-Battériák megérkeztek és kaphatók Balkányi Ernő üzletében!

ségi egyéneknek, kik a harctérről betegen vagy sebesülten visszaérkeznek, folyógyulásuk után szabadság nem engedélyezhető. Az illetők ugyanis a csapatok póttesteinél létesített u. n. lábadozó osztagokban nyerne elhelyezést. Az e tekintetben szükséges részletintézkedéseket a területi katonai parancsnokságok teszik meg. Magán-, illetve családi ügyekben való szabadságok sem engedélyezhetők a sebesült és betegeknek folyógyulásuk után.

— **Részegen a halálba.** Peresztegi János rezi-i községi erdőcsész szombaton szokása szerint jó bepálinkázott a faluban. Részeg fővel bandukolt a csészkhúhája felé. A kunyhóig el is jutott, de ott elesett és elaludt. Másnap reggel megfagyva, holtan akadtak rá.

NYOMTATVÁNYOKAT

izléses és modern KÖNYVKÖTÉSZET!
 kivitelben jutányos ár mellett állít elő

BALKÁNYI ERNŐ

:: könyvnyomdája ::
 ALSÓLENDVA, Főut.
 - Telefon 13. szám. -

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesítem a t. közönséget, hogy annak dacára, hogy engem katonai szolgálatom Alsólendvától távol tart, modernül berendezett

mechanikai-, gépjavító- és lakatos-műhelyem

(Alsó-utca, Levasits-féle ház) továbbra is akadálytalanul végez és a leggyorsabban szállít mindenféle munkát.

B. pártfogást kér teljes tisztelettel

Schaffhauser Endre
 géplakatos és mechanikus.

*-16

A legértelmesebb

legkeresettebb s

legjobb tanácsadó a

KINCSES KALENDÁRIOM

az 1915. esztendőre

megjelent s kapható

2 (két) koronaért

Balkányi Ernőnél

Alsólendva és Muraszombat.

Nagy karácsonyi vásár!

Zalamegye legolcsóbb bevásárlási forrása:

BARTA és FÜRST

elsőrendű női divat-nagyáruháza NAGYKANIZSÁN, Főut

Interurban-telefon

(az Első Magyar Ált. Biztosító új palotájában)

Interurban-telefon

323. sz.

323. sz.

Női- és leányka-kabátok,

ruhakelmék, bársonyok, selymek, szörme-garnitúrák, vásznak, siffonok, szőnyegek, függönyök, katonai felszerelések, kész bluzok, pongyolák.

Előnyös

butorvásárlást ajánl

Székely Vilmos

:: butortelepe ::

(volt Fialovits-féle üzlet)

Nagykanizsa, Főut 8. sz.

(Bazár-épület.) 52-37

Nagy választék: háló, ebédlő, szalon uri szobákban, vas- és rézbutorokban, saját készítményű angol bőr- és bárminemű kárpitos munkákban.

Modern hálószobák toilettel

400 koronától feljebb!

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

SZÉKELY VILMOS
 Nagykanizsa.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés

ellen legbiztosabban használhatók. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárjában. *-70

Gyönyörűen csillogó, szebbnél-szebb

karácsonyfadiszek

nagy választékban s a legolcsóbban kaphatók

Balkányi Ernő üzletében

Lendvahosszszufalu községben a közbirtokosság tulajdonát képező

vendéglő, telekkel és kerttel

1915. évi március hó 1-étől kezdve hat évre bérbeadatik.

A nyilvános szóbeli árverés 1914. december hó 27-én d. u. 2 órakor Lendvahosszszufaluban a helyszínen lesz megtartva.

A bérbeadási feltételek a lendvahosszszufalui közbirtokossági elnöknél tudhatók meg.

Nagy választék jó minőségű és izléses butorokban.

Teljes lakberendezések!

OLCSÓ ÁRAK! 52-35

Előzékeny pontos kiszolgálás.

Somogyi Ede

== kárpitos butorraktára ==

Nagykanizsa, Városház-palota.

Saját készítményű ANGOL BŐRBUTOROK.

Függönyök. Szőnyegek. Iparművészeti tárgyak.

SAJÁT ASZTALOSMŰHELY!

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMENYI JANOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

ELEFAND DÁVID épület- és műbádogos. Zománcozott edény raktár.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivá-
natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nyolc raktár
china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-
ásági gép-, szén-, cement- és malomko-
raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Boek-f. házban

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és cimpfestő, épület- és
butor-mázoló

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási
forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SIPOS DANIEL eisörendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona-
és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és
cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fas és zöld
szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárkereskedése és Tip-Top-
féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszufalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédracs.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCHE MANÓ vendéglős Rédics.

GASPARICS JÁNOS cipészemester Külsősárd

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszorahely.

GAAL SANDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszufalu.

JERICs IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-
zési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése

Lendvahosszufalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárusítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszufalu.

KEPE MIHÁLY Lendvahosszufalu. Elvállal min-
denféle betonmunkát. Kész betoncsövek raktára.

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos.

Tűzifa eladás ölenként K 36.—.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése

Lendvasárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszorahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN cseropes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsi-kovács-mester

Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérloje Iglo.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-
kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZIGETI EMIL vendéglős és mészáros

Szentgyörgyvölgy.

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

TIRÁSZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Göntérháza.

Francziaország Oroszország Szerbia és Európa háborus TÉRKÉPE.

Különféle nagyságban s árban kapható

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében Alsólendván.

Gyönyörű illusztrációk!

Érdekfeszítő olvasmányok!

Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valóság-
sággal szenzációját képezi az a
folyóirat, mely 32 oldal terjede-
lemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháboru Képes Krónikája

címmel jelenik meg. Minden füzet-
hez nagy térkép, vagy Jókainak
egy gyönyörű regénye van mel-
lékelve, azonkívül műmellékletek.

24 fillér

A füzetek többféle kiadásban, hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak **24 fillér!** **24 fillér**
A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván